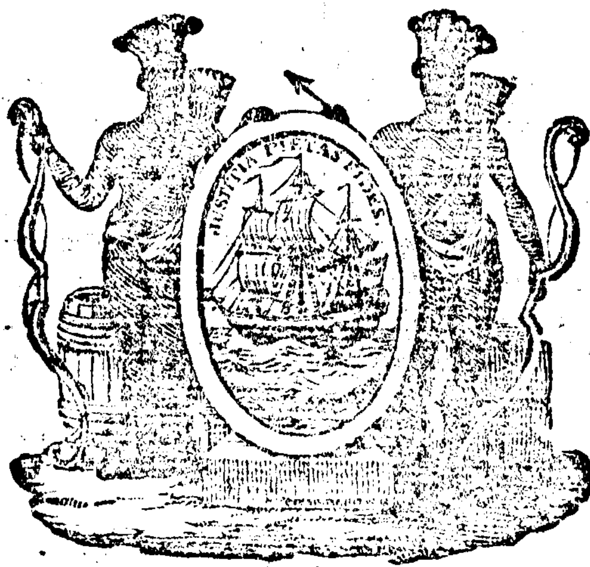
A°. 1839. N°. 66.

Zaturdag, 17 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT.

Advertentien.

Militaire Nalatenschappen.

De Administrateur van Financien, roept bij dezen op, de zich in der tijd aangemeld hebbende Crediteuren of hunne Erven of Regthebbenden, van de navolgende tot den staat van verevening gebragte Boedels van MILITAIRE OFFICIEREN, om ten zijnen burele te komen ontvangen de hen van die boedels competerende gelden, *geheel* of *gedeeltelijk* en dus ponds pondsgewijze, volgens de daarvan opgemaakte en voor de daarbij belanghebbenden ter inzage gereed liggende repartitie-rekeningen, als:

Van den Majoor Ingenieur J. C. W. RHULE VAN LELIENSTERN.
» » Kapitein bij het Bataillon Jagers No. 27, DE SAUSIN.
» » Eerste Luitenant bij voornoemd Bataillon, J. J. DOCKX.
» » Kapitein bij hetzelve Bataillon, J. A. VAN KRUIJNE.
» » Kapitein bij hetzelve Bataillon, L. J. P. CARILLON.
» » Tweeden Luitenant bij hetzelve Bataillon, F. NEUBORN.
» » Chirurgijn der 2de klasse, bij hetzelve Bataillon, C. PFLUG.

Paramaribo, 13 *Augustus* 1839.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Pronuntiatie van Dictums,

bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, op Zaturdag den 17den dezer, des voormiddags ten *negen* ure, van de Boedels: CAREL WILLEM BOONEN, JURGEN FREDRIK SCHEFFER en WILHELM ANDREAS HELCUS.

Paramaribo, den 14 *Augustus* 1839.

De *fungerende* Secretaris van het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(31698) Wordt bij Inschrijving van de Plantaadje *Nieuw Meerzorg*, te Koop aangeboden (mits het hoogste bod goedgekeurd wordende):

P. m. 12000 ℔ Heele KOFFIJ (witte bast.)
» » 3700 » dito » (zwarte bast).
» » 1700 » Gebroken KOFFIJ.

Waarvan de monsters bij den ondergeteekenden voorhanden zijn, ten wiens huize de inschrijving-billetten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 20sten dezer, des middags ten 12 ure, wanneer dezelven ten overstaan van den Heere President van het Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels*, zullen worden geopend.

Paramaribo, den 16 *Augustus* 1839.

CHs. LIONARONS qq. c. s.

NB. De Kooper of Koopers zullen voor iedere Baal *f* 1,10 hebben te vergoeden.

☞ TE KOOP BIJ Js. Jongeneel:

Een *assortiment* fijn KINDEREN SPEELGOED.

Alsmede de Negerin CEBA (bekwame *Kokin*), benevens haar Kind. (31682)

(31681) N. MEIJER vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 13den dezer, de Nd. Am. Brik George, Kapt. Daniel Pepper, van Welmington; hebbende 31 dagen reis.

Den 16den, het Schip Koophandel, Kapt. C. E. Hoeksma, van Amsterdam, hebbende 50 dagen reis.

Mengelingen.

LITERARISCHE DOMHEDEN EN VERGISSINGEN.

Toen Dante zijn *Inferno* uitgaf, geloofde men overeenkomstig de eenvoudigheid der eeuw, dat het een waarachtig verhaal van zijne nederdaling ter helle was.

— Toen de *Utopia* van Sir Thomas Morus eerst in het licht verscheen, was zij oorzaak van eene aardige vergissing. Deze politieke Roman stelt eenen volmaakten, denkbeeldigen Staat voor, op een eiland in *America*, dat als pas ontdekt, wordt opgegeven. »Daar dit de eeuw der ontdekkingen was," zegt Granger," hielden de geleerde Budaeus en anderen het voor eene ware geschiedenis, en rekenden het van het hoogste belang, dat derwaarts zendelingen zich zouden begeven, om eene zoo wijze natie tot het christendom te bekeeren."

— Eene der zonderlingste misleidingen werdt uitgelokt door den geestigen *Hermippus Redivivus* van Dr. Campbell, eene geestige satyre op de hermetische wijsbegeerte en geneeskunst; doch de ironie ligt zoo verborgen onder het voorkomen van ernst, dat de geleerdste lieden er langen tijd door bedrogen werden. Men hechtte algemeen geloof aan zijne kunst om het leven te verlengen, door den adem van jonge vrouwen in te ademen. Een geneesheer, die zelf eene verhandeling over de gezondheid geschreven had, nam daarom werkelijk kamers in een jufvrouwen kostschool, om nooit zonder toevoer te zijn van dit levensbeginsel. Eindelijk verzekerde Campbell, dat het niet anders dan een *jeu d'esprit*, was; dat Bayle beschouwd werd, als zijnde zonder mededinger in de kunst om een moeijelijk onderwerp in het breede te behandelen, zonder dat men weten kon, naar welke zijde zijn gevoelen overhelde. Campbell had meer zonderlinge boeken gelezen, dan iemand anders, en Bayle op zijde wenschende te streven, deelde hij vele zeldzame en onbekende bijzonderheden mede.

— Fabiani, haalt ergens een Fransch reisverhaal door *Italie* aan, en hield de woorden aan het eind van den titel *Enrichi de deux Listes* voor den naam des schrijvers. Hij merkt daarbij aan, dat Mr. Enrichi de deux Listes aan Ciampini regt gedaan had. De verkorters van Gesner *Bibliotheca* schrijven de van *Amadis* aan zekeren Acuerdo Olvido toe (d. i. herinnering, vergetelheid). Zij hielden het Spaansche *motto* van den Franschen vertaler voor den naam van den schrijver.

— D'aquin, geneesheer van den koning van *Frankrijk*, hield in zijne *memorie over het toebereiden van den kinabast*, *Mantissa*, het opschrift van de *Appendix* der *Plantengeschiedenis* van Johnstone voor den naam van een auteur: »Hij komt zoo zeldzaam voor," voegde hij er bij, »dat ik hem alleen bij naam ken."

— Lord Bolingbroke meende, dat in de bekende verzen van Virgilius, *Excudent alii — aera* de dichter den Romeinen den voorrang boven de Grieken als historieschrijver toekende; overeenkomstig zijne meening, waren de schrijvers die Virgilius verkoos, Sallustius, Livius en Tacitus. Maar Virgilius stierf, eer Livius zijne geschiedenis geschreven had, en Tacius geboren was.

— Een vrome monnik, die eene kerkgeschiedenis schreef, heeft op de lijst der kerkelijke schrijvers, den Italiaanschen dichter Guarini gebragt. Hij werd bedrogen door den titel van zijn beroemd herdersgedicht: *Il parter fido*. De goede Pater meende dat hier het karakter van een pastoor, geestelijke of bisschop geschilderd was.

— Eene dergelijke domheid wordt van de monniken in de middeleeuwen verteld, en zij is te waarschijnlijker, om de toen algemeen heerschende onwetendheid. De opzigter van een kerspel had met zijne leeken een proces over het plavijen van de kerk en haalde het gezag van Petrus aan: *Paveant illi, non paveam ego.* (*Al wierden zij ook allen geërgerd, ik zal geenszins geërgerd worden*). Hij verklaarde dat: *zij moeten de kerk plaveijen, niet ik.* En de regter, die zelf een geestelijke was, wees volgens dezen regel het vonnis.

— De abt Bizot, schrijver eener *medalische historie van Holland*, verviel tot eene zonderlinge dwaling. Bekend is de gedenkpenning op den ondergang der *onoverwinnelijken Armanda*, waarop de Koning van *Spanje*, de keizer, de keurvorsten afgebeeld zijn met een blinddoek voor de oogen, en waarvan het omschrift den fraaijen regel uit Lucretius behelst:

O caecas hominum mentes! o pectora caeca!

De abt echter had het vooroordeel, dat eene natie, die door den paus en zijne aanhangers vervolgd was, deze niet zonder eene hatelijkheid konden voorstellen. Hij bekeek daarom niet naauwkeurig genoeg de tippen van den blinddoek, die de oogen der voorgestelde personnadjen bedekten en om hunne ooren fladderden; bij overijling hield hij ze voor ezelsooren en liet ze als zoodanig in prent brengen.

— Mabillon heeft eene gedenkwaardige misvatting vermeld van sommige vroome Spanjaarden, die den Paus aanzochten om een heiligen dag in te stellen voor St. Viar. Zijne Heiligheid kende in de lijst der heiligen zulk een' naam niet. Het eenige bewijs, voor zijn bestaan bijgebragt was dit opschrift:

S. VIAR.

KLASSIFICATIE DER MANNEN.

Met uitzondering der gehuwden, die slechts in twee klassen, dat is in werkelijke heeren des huizes of gehoorzame dienaren der aangebeden of gevreesde gade, moeten verdeeld worden, kan men de mannen, volgens zekere humoristische schrijfster, gevoegelijk naar de hoedanigheid der vier hoofdstoffen klassificeren.

Tot de eerste klasse behooren de *watermannen*. Deze zijn die gevoelvolle personen, wier verstand door eenen stroom van gewaarwordingen wordt onder water gezet en verdund. Zij gevoelen slechts, en hun leven gelijkt het watervlak van een meer, dat bij elke windvlaag door eene talleoze menigte van golfjes wordt beroerd. Bij dames zijn zij eene onuitputtelijke bron van zoete woordjes, in wier suikerwater zij het vrouwelijk verstand pogen op te lossen, ten einde het hart aan hunne hengels te slaan. Hunne liefde verdwijnt als eene golf, en zij zwemmen op de zee hunner gevoelens van de eene bevalligheid naar de andere, tot dat zij eindelijk in het net van deze of gene behendige schoone gevangen worden.

Tot de tweede klasse behooren de *aardmannen*. Zij zijn de verstandige mannen, die gedurende hun geheele leven, door de zandwoestijnen der prozaïsche werkelijkheid voortsukkelen, en even als de molien, hier en daar in de aarde wroeten, tot dat zij eindelijk, moe en mat, onder de aarde ruste vinden. Zij zwoegen in de bergwerken der geleerdheid, waarin geen enkele opbeurende straal der phantasie doordringt; of zij zijn speculanten, die slechts den zonnegloed van het goud waarderen, of zij verstikken bijna onder het stof der acten en processtukken, waaraan zij als daglooners arbeiden. Hun geest bezit geene vleugelen om zich boven het aardsche te verheffen. Hunne gesprekken zijn zoo droog als strooizand, en voor de dames zijn zij de ware vaakmannetjes, die slechts slaperig maken. Zij willen dadelijk den grond en de oorzaak van elke zaak weten. Zoo zij in het huwelijk treden, vragen zij naar geld.

Tot de derde klasse behooren de *vuurmannen* uit het land der driften. Zij hebben verstand, maar elke op dat veld kiemende plant wordt door den gloed der neigingen verschroeid; zij hebben grondbeginselen, doch deze worden door hunne Afrikaansche warmte verteerd; zij hebben vernuft, doch dat vernuft is bijtende satire: het is een bliksem, die treft en verdelgt. Zij beminnen het vuur van den wijn, de zon van een paar schoone oogen, en het rood der maagdelippen; maar hun hart kookt elk oogenblik over, en hunne blikken vlammen dan eens van toorn, dan weder van liefde. Hunne liefde is een vuur, dat, snel in brand geraakt, hoog opvlamt, doch spoedig is uitgedoofd. Als zij oud worden gelijken zij eenen uitgebranden vulkaan, waarin het nog dikwerf woelt en dondert, doch die geen' gloed meer uitwerpt.

Tot de vierde klasse behooren de *windmannen*, een ligtzinnig bloedrijk volkje; opgeblazen, doch ligt ten onder te brengen. Bij dames, die gaarne windbrekerij aanzien, zijn zij bijzonder welkom; en zulke meisjes worden door niets hoogmoediger dan dat zulk een windman haar zijn hof maakt en met zijne vlijerijen bedwelmt. Wanneer een zoodanig man, in een gezelschap, dat grootendeels uit dames bestaat, gemist wordt, heerscht, daarin eene windstilte; treedt hij binnen, dan worden alle zeilen bijgezet: hij blaast het kwijnende vuur der gesprekken weder aan en noodigt alle meisjes in den luchtbal van zijn hart, om haar weldra weder als ballast uit te werpen; de wind dezer gasten zal echter niet gemakkelijk tot den storm der driften overgaan; hij jaagt de menschen slechts stof in de oogen, en zijn gevoel is even vergankelijk als eene zeepbel.

DE TWEE ZANGERESSEN.

De zangeressen der opera te Napels, Morechi en Galli genaamd, waren mededingsters en droegen elkander eenen onverzoenlijken haat toe. Eens kwam men op het denkbeeld beide in één stuk te doen optreden, waarin twee vrouwen ijverzuchtig op elkander zijn, en haar de rollen dier vrouwen te doen vervullen. De opera Cimarosa, getiteld Vrouwenlist, werd ten tooneele gevoerd; aller verwachting was gespannen op het duo, in hetwelk de beide vrouwen elkander scheldwoorden moeten toewerpen. Morechi begon haar solo en gedurende hetzelve, gaf Galli haar halfluid allerhande scheldnamen. Nu kwam de beurt aan Galli, en terwijl deze moedig en bekwaam haar solo zong, bleef Morechi niet in gebreke haar evenzeer uit te schelden. Het publiek applaudisseerde, doch toen het duo begon, geraakten de beide zangeressen geheel buiten zich zelve. Zij vergaten het publiek, hare rollen en het tooneel, en werden handgemeen. Morechi scheurde Galli den halsdoek af, daar zij wist, dat deze eenen mageren hals had; Galli daarentegen herinnerde zich, dat Morechi eene pruik droeg, en rukte haar die van het hoofd. Daar stonden nu beide zangeressen voor het publiek, de eene met eenen langen mageren hals en de andere met een kaal hoofd, tot dat de eerste comiek Buffalo, die geene gelegenheid verzuimde, om het publiek te doen lagchen, met twee zwaarden in elke hand, tusschen beiden trad en de vechtenden scheidde. De aanschouwers dreven niet weinig den spot met de voorstelling, en Morechi betrad nimmer weder het tooneel.

DE PARIJSCHE GENEESHEEREN.

De Parijsche geneesheeren, van welke de kleine altijd de groote na-apen, hebben zulke hooge taxen, dat menig hersteld patient, bij het hooren van de vordering, weder instort. Amussat deed bij den graaf Labourdonnaye eene operatie van den steen, en vroeg daarvoor 10,000 francs. Hieruit ontstond een proces. Somwijlen wordt ook wel eens met gelijke munt betaald. Dr. Delpech werd des namiddags 3 a 4 mijlen van *Montpellier* op een landgoed gehaald, bleef er den nacht over; doch de kranke stierf. Den volgenden morgen vorderde de arts zijn honorarium, waarvoor hij 10,000 francs bepaalde. »Dat schijnt mij wat te veel," antwoordde de weduwe. »Mevrouw!" hernam de doctor, »ik begeef mij nimmer buiten de stad, zonder eene schadeloosstelling van 10,000 francs. »Dat is mij zeer aangenaam te vernemen," zeide de weduwe hierop: »en het is mij lief, dat onze grondstellingen overeenkomen; ik zou anders geen' moed gehad hebben, u met mijne wijze van handelen bekend te maken. Daar mijn slot geene herberg is, zoo geef ik niemand een avondmaal, zonder er 3,000 francs voor in rekening te brengen; ook het nachtverblijf, zoowel als het ontbijt, geldt bij mij denzelfden prijs, zoodat gij juist 9,000 francs bij mij verteerd hebt; derhalve ontvangt gij nog 1,000 francs." Zij reikte deze som den bedremmelden doctor, die daarmede zijn afscheid nam.

REVOLUTIONAIRE BEGRIPPEN VAN SIDNEY.

Het is opmerkenswaardig, dat dezelfde schoonklinkende gezegden, die op het laatst der voorgaande eeuw, eerst door Rousseau, Voltaire en anderen verkondigd, naderhand Frankrijk, en een groot deel der wereld beroerd hebben, en welker vernielende werking ook thans nog wordt waargenomen, reeds in het midden der 16de eeuw, door den Britschen Republikein Algernon Sydney, in zijne redevoeringen, zijn gepredikt geworden.

Daaronder trekken vooral de aandacht, de volgende stellingen:

Hetgeen niet regtvaardig is, kan geene kracht van wet hebben; en hetgeen geene wet is, verpligt niemand tot gehoorzaamheid.

Eene magt boven de wet is onbestaanbaar met het heil des volks, en hij die zijn gezag niet ontleent aan de wet, kan geen wettig Souverein zijn.

Alle vrije volken hebben het regt om te vergaderen, wanneer en waar het hun behaagt, indien zij van dit regt niet vrijwillig afstand hebben gedaan.

De opstand van een volk verdient geenszins den naam van rebellie.

Het is om en door het volk, dat de Souverein bestaat; het volk alleen kan beoordeelen, of hij zijnen pligt al dan niet vervulle.

Ziedaar iets van de leer van Sydney; wie ziet er niet in, den heilloozen voorbode van de beginselen der nationale en constituërende vergaderingen, die het einde van de 18de eeuw, welke zich opgelost hebben in algemeene beroeting en omverwerping der troonen, en waarvan wij ook het treurig naspel in onze tegenwoordige dagen hebben zien voortduren. Even als toen de edelste mannen onder de bijl der Guillotine als slagtoffers gevallen zijn, zoo ook oogste Sydney de wrange vruchten in, welke hij zelf had gezaaid. — Sydney's hoofde viel op een schavot.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip Sara Anna Cornelia, Kapt. N. K. Dijkhuis. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 17 Augustus e. k.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. H. C. Wriburg. — Adres bij C. J. Leijsner. Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. C. Smitt. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 25 Augustus.

Het Nederlandsch Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 20 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Wilhelmina en Maria J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 20 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Laug. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Sophia Maria. Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 20 Augustus.

Stand der Maan.

2	*Augustus*	Laatste Kwartier.
9	»	Nieuwe Maan.
17	»	Eerste Kwartier.
24	»	Volle Maan.
31	»	Laatste Kwartier.

Watergetijen

			Hoog Water.		Laag Water.
17	*Zaturdag.*	*'s mor.*	12-51	*'s av.*	6-51
18	*Zondag.*	»	1-43	»	7-42
19	*Maandag.*	»	2-33	»	8-33
20	*Dingsdag.*	»	3-24	»	9-24

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.